

"A Hongria, al camp de treball dels maristes, descobreixes coses de tu mateix que no sabies"

Dc, 18/03/2015 per Catalunya Religió



(Glòria Barrete -CR) Sovint pels joves els mesos de juliol i agost són sinònim de vacances; platja, muntanya, excursions, cinema, hores i hores gaudint del temps de lleure... cada vegada més, una part important de la joventut aprofita i destina part de les seves vacances al servei altruista, al servei als altres, a través del voluntariat en activitats de lleure, en alfabetització i en cooperació internacional, a través de camps de treball. Aquest estiu els grups escoltes maristes de Rubí i Lleida van a Hongria, a participar del camp de treball que oferta la [Pastoral Marista a Catalunya](#) pels Ròvers dels centres escoltes, els grups més grans d'scouts.

"Nosaltres com a catalans no anem a salvar a ningú", afirma ràpidament **Raül Cabús**, membre de l'equip de pastoral marista de Catalunya, "anem a aportar el que puguem, tot i que sovint ens emportem molta més riquesa d'allà", reconeix. *Karcag* i *Esztergom* són els dos indrets a Hongria on es fa la cooperació. A *Karcag* hi ha una escola marista "on quasi el 90% de l'alumnat és d'ètnia gitana"; amb aquests alumnes a l'estiu es fa un casal d'estiu. Tot subvencionat per l'escola perquè les famílies no tenen recursos. "Quan parlem allà d'escola marista no és el model d'aquí, d'escola concertada, sinó que allà tenen moltes ajudes per anar a escola", explica Cabús. A *Esztergom* el model és una mica diferent perquè no és una escola, sinó un Centre Obert, similar als d'aquí, on a l'estiu també s'ofereix un casal d'estiu.

El servei, pilar fonamental de la branca escolta

Quan arribes a Hongria, explica en Raül, "te n'adones que és un país que ara mateix ho està passant molt malament, que té una economia molt malmesa". "Quan parles amb els professors d'allà, gent amb feina, mestres a l'escola que també fan voluntariat al casal, te n'adones que la seva situació econòmica també és complicada; els sous són baixos i el nivell de vida és molt similar al que tenim nosaltres aquí". I és a través del lleure que els voluntaris catalans els hi donen un cop de mà. Hi van els Ròvers, el grup de més edat dels [grups d'escoltes](#). Joves d'uns 17 anys, acompanyats per dos monitors referents. S'hi afegeix com a requisit que durant el curs hagin fet un compromís de servei, a través de voluntariat, "ja sigui amb infants o on calgui".

"A Ròvers el que es treballa sobretot és el servei, és el pilar més gran de la branca", comenta Cabús. I aquest servei al fer-ho a l'estranger, fora de casa, sovint magnífica per deu l'experiència: "fer un camp de treball a fora els ajuda molt a sortir de la bombolla que tenim aquí, perquè aquí també podrien fer activitats i serveis, però anar cap allà ens dona aquesta altra visió".

Una descoberta personal a través de la vivència

Al sortir de la seva zona de confort, explica en Raül, "descobreixen coses en ells que potser no sabien, ja que hem pogut notar que tenen més iniciativa, que els preocupen altres coses, que estan més pendents del que estan fent perquè estan fora de casa...".

I tot i que l'idioma podria semblar un impediment -perquè cap dels qui sovint hi va parla l'hongarès- Cabús explica que es creen vincles afectius sense necessitat de les paraules: "la gent és molt acollidora, tenen poc però et conviden a casa seva, estan per tu perquè no et falti de res", i aquesta acollida alhora trenca els esquemes als nois catalans que van a fer el voluntariat: "quan a ells se'ls hi presenta el camp de treball, potser la seva visió és més de país desenvolupat, 'anem a ajudar, anem a salvar-los', i està molt bé que quan tornen no tenen aquesta visió". Els voluntaris participen durant un mes col·laborant en el casal d'estiu i inclús en feines de reconstrucció que calguin.

[Fotografies: Pastoral Marista]